

Előfizetési díj:

Egész évre . . . 8 kor.
Félévre 4 kor.
Negyedévre . . 2 kor.

Egyes szám ára 10 fill.

Megjelenik minden
vasárnap.

Telefon szám: 15.

NÉPJOG

POLITIKAI HETILAP.

A FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Szerkesztőség:

Kaposvár, Zárda-utca
17. szám,

hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény inté-
zendő.

A kiadóhivatal

munkakörét *Hagelman*
Károly könyvkereskedő
vállalva magára, az előfize-
tések, nyilvánter és hirdetései
díjak és a lap szétküldésére
vonatkozó felszólítások ide
intézendők.

Maradunk, a kik voltunk.

Irta: Lengyel Zoltán.

A zöldelő fűszálat ember, állat megtapossa, kasza, kapa tépi, vágja, eke kiszántja, ökör lelegeli: azért a fű mégis csak fű marad s valahány tél fagyja elhervasztja, valahány forró nyár tüze leperzseli, újra kihajt mégis minden tavasszal. És évezredek óta hiába pusztítja az élő lények sokasága s a természet mostoha fordulata: az élet ereje megdacol mindezekkel.

A finom gyümölcsöt hozó almafa ugyanazon fa akkor is, mikor a piros, érett alma lemosolyog róla, akkor is, mikor a hideg téli napon a jégcsap és zuzmara reszket lombtalan ágain.

A hullámoktól korbácsolt, tarajos, tajtékozódó, csapkodó, a bömbölő orkántól üzött tengervíznek tulajdonságai nem változtak meg akkor sem, midőn a méla hold rezgő, sá-

padt sugára nesztelenül siklik végig a sima, fodor nélküli végtelen kékeceán-tükrön. Tenger az akkor is. Tengervíz az akkor is. Egy csepp belőle magában foglalja az egész oceán vizének tulajdonságait, ha vihart nem is mutathat.

A magyar szabadság eszméje sem változik.

Olyan az, miként a fűszál. Századok óta tapossa, irtja, szántja a német, de nem veszett el még egyetlen szála sem. Sőt tova terjedt. Mindig bujábban hajtott ki. A vérforradalmak perzselő nyara s a tepszpedésnek fagyasztó éjszakái után számban is, erőben is, öntudatban is, szabadságvágyban is erősebb, tisztább és magasabban szárnyaló lett a magyar.

Olyan az, mint a fa. A mely években termést ad, kisebbet hajt az ága. A mikor gyümölcse nincs, pótolja fejlődésben. Akár ágat nevel, akár gyümölcsöt ad, csak ugyan-

azon fa az: a szabadság örök-élő fája.

Olyan az, mint a tenger kék vize. Végtelen. Sima felületű csendes időben. Hullámhegyekkel és hullámvölgyekkel barázdált vihartól korbácsolva. De tulajdonsága egyazonos. Egy csepp belőle: az egész tenger, habár vihart nem mutathat is. S az egész tenger: csöppek milliárdjai megfoghatatlan egységben.

A fűvet nem bírja kitépni, a fát letördelni, a tengert kimeríteni császári parancsszó. Egy rétet lekaszálnak, egy fát kivágnak: több nő helyette. Egy veder vizet kimernek: még több folyik belé ezernyi folyó árjából. Állítsd meg a természetet: akkor nem fog a fű sarjadzani, de addig igen. Ez ép oly igaz és büszke válasz, mint a milyen elmés volt Amásis-é, midőn valaki azt kívánta tőle, hogy igya ki a tengert: „Szi-vesen! csak állítsd meg a vizet, hogy ne folyjanak belé! — válaszolá.

T Á R S A.

Szerelmemért . . .

Szerelmemért szerelmet úgy sem adhatasz:
Egy régi láng szívedben most is ég!
Egy régi lánc örökre lebed lincsel
S halvány fellobbanásod döröszög!

Oh, mond, hiába töled mit reméljek?
S te is hiába mért gyötröd magad? . . .
Elég, ha egyszer szép szemedbe néztem
S számonra abból röpke üdv fakadt!

. . . Az éjbe honnan jöttem, — visszatérek,
Hogy senki meg ne lássa sebetet! . . .
Elég, ha egyszer szép szemedbe néztem
S szemembe egyszer nézet szép szemed!

Király Gizy.

„Pali bácsi.”

Irta: ALPÁRI LAJOS.

Tősgyökeres, igaz magyar ember volt Kranezki Pál uram, vagy a mint közönségesen hívta a nép: „Pali bácsi”. Magyar volt kívül-belül. Pedig még ötven esztendő előtt a Miatyankot sem tudta elmondani magyarul. Ugy szakadt ide valahonnan messze idegen országból, mint szegény vándorlegény, kinek se országa, se hazája. De nem is volt más hibája ezen kívül, mert becsületes, iparkodó, jóra való ember volt. A mesterségében meg éppen ritkította párját. A falu vénei még emlékeznek rá, mi-

ként fogadta szolgálatába néhai Majoros István, az alszegi híres molnár, a kinek két vizimalmán sohasem pihentek meg a nagy zakatoló kerekék. Nem volt a határban jobb módú ember nála. Malmain kívül voltak telkei, földjei, szőlei, rétei, s vagyont érő sok-sok igás és labas jószág; de mindenek-nél is sokkal többet ért, volt neki egy hajnalkepi, tűzről pattant, buzavirág szemű szép egyetlen leánya. Eszter volt a neve. Nem fakadt olyan rózsabimbó három vármegyében. Hát még a lelke! Olyan szelid volt, mint a galamb és olyan jószívű, akár csak a jószágos, mesebeli tündérkisasszonyok. Bezzeg szerette is mindenki, kiváltképpen az apja. Nem tudott olyant kívánni, a mit egy szavára meg ne cselekedett volna s mégis egyszer úgy fordult, hogy majdnem kiűzte a hazából. Az a szegény vándorló molnár legény volt az oka mindennek.

Mert hát úgy történt a dolog, hogy Esztikének nagyon megesett a szíve, amikor a szegény vándorló bekopogtatott hozzájuk. Hogyne, mikor még kérni sem tudott az istenadta, olyan furcsa nyelven beszélt, hogy még a papa sem értette meg, pedig az már csak eleget tanult.

De hát azért teremtette a jó isten a szívet, hogy megérezze, amit meg nem érthet az ember. Bizony nem szégyellte lesegíteni határol a batyut, melyet azután nem is kötött föl soha többé. No még az igazat megvallva, szép egy szal legény volt. Ha nem sütötte volna meg annyira a nap, királyinak is beillett volna. Mi tagadás benne, rajt is telejtette egy párszor a szemét Majoros uram lánnya, miközben az ételt s egy poharka jó boroviczkát oda rakta elébe. A

legény is utána pillantgatott, de csak úgy lopva, megijedt a szíve dobogásától.

— Hej, ha itt maradhatnék — gondolta magában — bért se kívánnék én.

Pedig ez a kívánsága nagyhamar beteljesedett. Esztike elő szőlította édesapját s megkérte szépen, fogadja be a malomba, ne kóboroljon tovább a szegény lélek.

Az öreg molnár dörögött ugyan egy kicsit, a szürke, bozontos bajusza alatt, de csak úgy, hogy senki se hallja. Mit fog ő kezdeni ezzel a jött-menttel, akinek nyelvét sem ért?

Biz eleinte nehezen is ment a dolog, úgy kellett neki kézzel-lábbal mutogatni mindent, hogy mit csináljon. Hogy a fránya vitte volna el a nyelvét.

Hanem az erős akarat lassan-lassan legyőzte a nehézségeket. Néhány hét múlva nem kell tt már integetni, elvégezte az új legény magától a dolgot.

Nem esett se kár, se hiba semmibe, jobb keze lett az öregnek, aki most már legalább hébe-hóba kipihenhetette magát.

Egy fél esztendő múlva már meg is értették egymást. Ugy ragadt nyelv re a magyar szó mint ingere a liszt. Vasárnap reggelként már magyar köszöntéssel nyújtotta át Eszternek az elmaradhatatlan virág-bokrétát, s nemsokára már a templomban is az ő bűgő hangja vezette a férfinép ajtatos énekét. A falubeli lányok sem néztek rá már olyan gögösen, mint az első hetekben. Egyik sem adott volna már kosarat a „kamasz muszkának”. Így csufták, mikor a faluba került. Nem is tudta ezt sokáig megbocsajtani nekik, mikor megértette. Mert hát mondhatnak-e ennél nagyobb csúfságot

Igen — ilyen a magyar szabadságvágy is. Ennek mezején vagyunk mi egy zöldelő fűszál, ennek fáján egy rügyes ág, ennek tengeréből egy vízcsöpp.

Maradunk tehát azok, a kik eddig voltunk. Egyesek meginoghatnak, a függetlenségi eszme tovább él. Egyesek kidőlhetnek, de helyükbe mindig több új hős születik. Egyesek elpártolhatnak, de a küzdő csapat se gyengébb, se kevesebb nem lesz ezáltal.

Ne adjatok túlsokat az élet apró változásaira! Ne aggódjatok a fordulatok látszólagos kedvezőtlenységén! A jelszavak és csalásága kedveteket ne rontsa!

Az eszme örök! a küzdelem megállíthatatlan. S ha elesik a zászlótartó, a zászlót u j k é z r a g a d j a f e l. Egy csapat megsemmisülhet: a küzdelem sorsa még se lehet kétes. Mig magyar él e földön: a szolgaságban megnyugodni nem fog.

„Isten minden népnek ad egy az ő nyelvén szóló prófétát“ — mondja a korán. Minden népnek ad. Nekünk is adott. S egyben megnyugtató, hogy se a próféta igazsága, se nemzetének abban élő hite soha meg nem fogyatkozik.

Maradunk hát, a kik voltunk. Mert akárhányan m a r a d u n k i s : mégis csak Kossuth apánk zászlaja aratja a végső, a döntő, az örök diadalt.

egy hontalan, szegény lengyelnek. Később azonban ez is elfelejtődött s úgy összeszoktak a legénységgel is, mintha együtt nőttek volna fel valamennyivel.

Csak egyetlen egy ellensége maradt a sokból, Biró uram fia: Pintér Balint, aki folyton ott legyeskedett az Eszti lány mellett.

Ugy beszéltek a faluban, hogy az öregek már régen elvégezték egymás között, hogy egy pár lesz belőlük. Módos a legény is, módos a lány is, szemrevalók is mind a ketten, hát össze is illenek szépen. No meg aztán — legalább az volt a hite — szeretik egymást.

Pedig dehogy szerették! A leánynak már régen megvette szívét a jövevény molnár legény. Balintnak meg nem is annyira a lányra, mint inkább a vagyonára fáj a foga. És ezért most veszedelembé forgott, mert csak a vak nem látta, hogy Eszti ke százszor jobban szereti a lengyelt, mint a bíró fiát. Dühösködött is emiatt Balint sokat, s nem hagyta soha békességben a szelid legényt, minduntala belekötött. Csakhogy egyszer azután a türelmes lengyel vándorló is megsokalta a dolgot s olyan busasan tatálta neki visszafizetni a sok adósságot, hogy két hétig nyomta utánna az ágyát. Pedig Balint a legerősebb suhanc hirében állott eddig a faluban. Ettől fogva messziről kitért az utjából s csak háta megett vicsorogta a fogat.

— Megállj te muszka!

Más fegyverhez nyult ezután. Ha valahol elfoghatta Majoros urat, telebeszélte a fejét, hogy minő ellenséget tart a házába. Meglopja az a sehonnai, ágról szakadt, jobb-

Krónika a hétről.

Tehát kezdetét fogja venni a nagy előadás. A delegáció megnyílik Budapesten. Még nem tudni, hogy mi lesz, mert felette csendesek a képviselők. Avagy az óriási viharok előjele a néma csend? Úgy viharos ülésekre van kilátás. Két új közös miniszter kerül bemutatásra. Némi mozgalom a körül mutatkozik, vajjon ki lesz a magyar delegáció elnöke? E tekintetben folynak a vetélykedések. Szó esik Holló Lajosról, említést tesznek Batthyány grófról a mi egyik mellékes körülmény. Lényeges az, hogy a magyar delegáció minő eredményeket tud majd elérni.

*

Egyébként a delegáció megnyitására ő felsége Budapestre érkezett, Eredetileg azt híresztelték, hogy a király nem fog a fővárosba jönni, egészségi állapotára való tekintettel; de Ferencz József király mégis eljött Székesfővárosába. Egyenes kívánságára nem volt ünnepélyes fogadtatás s így fogadására a pályaudvaron csupán a főpolgármester és főkapitány jelentek meg.

*

A héten Kossuth Ferencet ünnepelték abból az alkalomból, hogy betöltötte 65-ik életévét. A kereskedelemügyi miniszterium tisztikara nagyszabású diszlakomát rendezett tiszteletére, melyen Sztérenyi József és Ludwig Gyula államtitkárok élén az egész tisztikar megjelent. Több felszólalás történt s Kossuth Ferencet ünnepelték, éltették és üdvözölték. A függetlenségi párt külön ovációban részesítette vezérét. Az ünnepi beszédet Thaly Kálmán mondta, melyre Kossuth szép beszédben válaszolt, kiemelve, hogy mindenkor oda fog hatni, hogy a legnagyobb párt elveit, eszméit mindvégig megtartsa.

*

A darabantokat megbélyegezték, habár elállottak a vádala helyezéséről. Pedig sokan voltak olyanok, kik nem akartak tágitani attól, hogy a darabantok mérhetetlen büneikért meglakoljanak. Azonban a kormány hangoztatta, hogy úgy vette át a kormányzást, hogy a Fehérvári kormányának semmiféle bántódása ne essék. És ez az ígéretük kötelező; s ha ennek ellenére a parlament mégis kívánná a darabantok vádala helyezését, kénytelen volna a Vekerle kormány levonni a konzekvenciákat és lemondani. Ez hatott. Nálunk tehát az alkotmányt és a törvényt mégis csak bántódás nélkül lehet tiporni! Bántódás nélkül a nemzet vezéreinek utólagos jóváhagyásával!

Törvényhatósági bizottsági tagválasztás Kaposvárott.

Kaposvár rendezett tanácsu városnál, Szalay Károly elhalálása folytán, egy törvényhatósági bizottsági tagsági hely üreseedt meg, melyre nézve a választási határidő folyó hó 28-ára tüzetett ki.

Az alkotmányos küzdelmek idején a vármegyéknek fontos szerepe volt, ők állottak ellent a bécsi hatalom túlkapásainak. Ezért nyírbálták meg szárnyait, — de mindamelllett elég erős arra, hogy a kétfejű sas körmeitől nem ijed meg!

A legutóbb lefolyt szomorú időszak is megmutatta, hogy ősi alkotmányunknak erős bástyái a vármegyék s arra kell törekednünk, hogy annak köveit tovább pusztítani ne engedjük, hanem erősítsük meg még jobban ezeket a bástyákat, mert ha azok meggyengülnek, akkor vége lesz a magyar szabadságnak, a nemzeti függetlenségnek!

És, hogy a vármegyékre szükség van, mutatják a gyakran felújuló alkotmányos küzdelmek, melyeket Béccsel szemben kell mindig megvívunk.

Az alkotmánytíró Fejérvári-kormány hazaáruló darabontjai, kik a jog, törvény és igazság sutbadobásával, a fegyveres erőre támaszkodtak s így akarták megfojtani édes

ról is, balról is. Az öreg molnár eleinte rá se hallgatott a rágalomokra s ha a bíró uram is előhozakodott ezzel, vagy azzal a csunya pletykával, megvédelmezte a legényét. Hanem egyszer csak másról is kezdtek suttogni a vén asszonyok a fülébe:

— Hej, Majoros uram, kutya van a kertben.

Az a legény nemcsak lisztedet lopja, hanem a lányod ajkáról is rabolja a csókot.

Erre már megvadult a jó öreg és szörnyű haragosan támadt rá az ő drága, egyetlen lányára:

Mi igaz ebből a beszédből? Mi? Valld meg. Nem zörög a haraszt, ha a szél nem fujja.

És a lány még csak nem is tagadta szereti biz ő azt a szegény árva legényt s nem is lesz ő soha más felesége, csak azé az elhagyott vándorlóé.

Soha sem látta még a falu olyan kelt ábrázattal járn Majoros gazdát, mint ezen a napon. Szinte toporzékolt dühében. Hiába sirt-rit a leánya, kiadta az utját a legénynek. Fölkötötte most már megint a hátára batyuját.

— Ha nem tetszik — rivalt rá a sirdogáló lányra — mehatsz te is utánna. Le is ut, fel is ut. Ugyis elég szegényt hoztal már ősz fejemre. Egy ily rongy, ágról szakadt koldussal szűrni össze a levét? Szégyeld magad te hitvány!

— Ne szidja jó uram — vágott közbe a legény — ártatlan ő mindenben. Én vagyok az egésznek az oka. Könnyebb szívvel megyek el, ha tudom, hogy megbocsát neki s hogy nem bűnhődik ő is miattam...

Egy kicsit megcsillapodott erre Majoros uram mert hát lány szive volt az öregnek s látván mint fut alá hirtelen egy könnyesepp a Palkó szeméből, miközben a batyuját vállára emeli oda szolt hozzá:

— No nem muszáj éppen most indulnod. Nem akarom, hogy a falu kibeszéljen, hogy úgy dobtalak ki, mint a gazdtalan kutyát. Maradj itt amíg kitélik hónapod s aztán menj- Isten hirével Szép csomó pénzcsekéd is volna már nálam, majd kihozom holnap a takarékból s aztán majd valahol kezdhetsz valamit.

— Hanem te — fordult a lányhoz — te nem maradsz idehaza. Holnap beviszlek a nénédhez a városba, ott maradsz, ameddig kimegy a fejedből ez a bolondság. Készítsd össze a ruhádat, eredj!

Ugy lett minden, a hogyan rendelte. A leányt elvitte a nénjéhez, még csak bucsut se vehetett szive választottjától, csak egy lopva vetett pillantással váltak meg, a legény még ott maradt s dolgozott napkelte-től napnyugvasig, mintha semmi tör-tént volna, legfőlebb azon csodálkoztak a szomszédok, hogy sohasem lehet hallani már a malomból azokat a gyönyörű szép nótákat, melyek hallására estenden oda gyűlt a fél falu.

Dolgozott, dolgozott szomorúan és komoran s várta a napját, a mikor odébb viheti innen a lelke terhét s kiserhatja magát valahol a másik határban, a hol senki sem látja, vagy ha látja is, senki sem ismeri.

Hanem másként történt, mint a hogy gondolta. Alig egy pár nap mulva az öreg plébanos furcsa predikációt tartott. Azt

anyjkat, melynek emlein nevelkedtek s így halálták meg a zsoldos pribékek hazájuknak azt a szeretetet, melyet reájuk, az érdemetlenekre pazarolt, a kik csak szegyenére, örök gyalázatára születtek nemzetüknek!

Szalay Károly a legutóbbi hazafias küzdelmekben előljárt a gaz hordák ellen. Öreg fejjel, de ifju szívvél, igaz lelkesedéssel állott a magyarság szolgálatába azok ellen, a kik hazájuk ellen ragadtak fegyvert. S megérte azt, hogy a sötétség fenevadjait elűzték a szabadság pirkadó napjának fénylő sugarai s futva menekültek azok, a merre lehetett!

Szalay Károly helyére méltó utódot kell a törvényhatósági bizottságba beválasztani. Pártunk, a kaposvári függetlenségi és 48-as párt erre a helyre Matolcsy Józsefet, a választókerület pártelnökét jelölte, a kinél alkalmasabbat és méltóbbat nem lehet találni.

Polgártársak! November hó 28-án lesz a választás a városházán; siessünk oda és szavazzunk a mi érdemes jelöltünkre, Matolcsy Józsefekre!

H I R E K.

Tűz a kaposi hegyen.

A kaposvári tűzoltóság újabb kudarc.

E hó 21-én d. u. 4 órakor a tűzoltó laktanyán jelentették, hogy a kaposi hegyen lévő Gáspár-féle pusztán tűz van. Mint az már Kaposvárott szokás, a tűzoltó-főparancsnok egy tisztjével és a 4 fizetett tűzoltó közül kettővel, tehát negyedmagával kiszállította a helyszínére a tűzoltó szereket. Utóbb megjelent a tűznél még egy tiszt és nagy későn két önkéntes tűzoltó is. Nem csuda, ha ilyen tűzoltói segély mellett nemcsak a pajta, a mely eredetileg kigyulladt, hanem még a lakóház is leégett.

Azok a városi képviselők, kik csak nemrég kapták meg a tűzoltóparancsnok rőpiratát, — ezen esetből minden rőpiratnál

mondta, hogy veszélyben a haza, akinek ép a keze, ép a lába, siessen a taborba, mert siet ám az ellenség is, hogy legazolja szabadságunkat, kiölje csengő, édes magyar nyelvünket.

Majoros uramban felpezsdült a vér. Hej, ha ő most fiatal lehetne! Hej, ha nem reszketne úgy a keze, lába, hogy menne ő is azzal a rajjal, mely már is gyülekezik a község háza táján.

Délben beallított hozzá a lengyel legény.

— Mester uram, engedje el ezt a pár napot, a mi még hátra van. Had menjek én is a hazaért, a szabadságért.

— Ember vagy fiam — tört ki az öreg, könnyeit se tudván visszafojtani. Dehogy tartóztatlak, eredj, legyen veletek a magyarok Istene!

Még a község háza is elkísérte s büszkén nézett végig a legénysoron, mintha mondani akarta volna:

— Én már nem mehetek, fiam sincsen, de azért én küldök magam helyett egy derék, erős legényt a szorongatott haza védelmére.

Éppen ekkor került elébe Pintér Balint.

Az öreg átölelte őt is.

— Te is mégy, fiam! Legyen veletek a jó Isten! Eredj!

— Biz én nem mehetek Majoros bátyám — felelte a legény — nagy a gazdaság, az apám nem győzi maga. Lesznek ott elegenden nélkülem is.

Az öreg molnár arca kipirult, alakja kiegyenesedett s csillogó szemekkel végig

világosabban láthatják, hogy tűz esetén minő tűzoltói segélyre számíthatnak. Mert az ilyen kivonulások már rendszerré váltak Kaposvárott. Az ezt megelőző vár-utcai tűznél nem volt egy önkéntes tűzoltó sem; az ezelőtti Irányi Dániel-utcai tűznél ellenben volt három.

A városi tanács kimondotta, hogy Kaposvárott tűzoltóság van, mert az még sem fel nem oszlott, sem fel nem oszlattatott. Hát ha minden restelkedés nélkül még most is meg akar maradni és sem fel nem oszlik, sem pedig minden jogos érdek ellenére fel nem oszlattatik ez a tűzoltó egyesület, akkor egyet minden esetre jogunk van számon kérni: az alapszabályok mikénti betartását; mert, a mely egyesület alapszabályait be nem tartja, az már aztán többé semmiféle hatósági támogatással meg nem tartható. Lássuk csak, hogy szól a kaposvári önkéntes tűzoltó testület alapszabályainak 17. §-a? »A működő tag tagsága megszűnik a lét-zámból való törlés által, ha háromszor egymásután indokolatlanul gyakorlatot, őrszolgálatot, vagy tüzeseteket mulaszt.«

Ha nem csak az őrszolgálatokról elmaradókra, hanem a három legutóbbi tüzesetnél meg nem jelentekre ez a §. alkalmaztatik, úgy az egész tűzoltóság törlendő; ha pedig nem alkalmaztatnék, akkor azért oszlatandó fel, mert alapszabályait neglisálja.

Ez a tűzoltóság tehát helyén most már sehogy meg nem tartható. A közönség érdeke sürgősen követeli, hogy a városi tűzoltó szerek az ujonan alakult tűzoltó-testületnek átadassanak, — még mielőtt nagyobb veszedelmek igazolnák annak halaszthatlan szükségét, — mert hogy ettől az egylettől senki javainak sikeres védelmét nem remélheti, azzal ma már mindenki tisztában lehet.

mérve a szép szál legényt, dühösen lökte el az utból:

— Beste gyávája! Rongy lelkű kölyök! És én ezért akartam kiverni házamból azt a derék legényt, a ki idegen létére meg a halál elé értünk?!

Az öreg kifakadasaira — valami bajt vélve — rögtön ott termett a lengyel, ki eddig a többi közé vegyülve, mámoros epekedéssel várta az indulás jelét.

— Mi baj, jó uram? — Kérdi a gazdájától.

Majoros uram pedig egyszerre, mintha kicserélték volna, higgadtan mondá neki:

— Ha majd beértek a városba, ugorj fel egy pillanatra a lányomhoz s mond meg neki, hogy én üzenem, öleljen meg, csókoljon meg bucsuzóul, úgy menj a csatába.

A derék legény oda kapott a gazdája kezéhez, hogy megcsókolja, de az öreg szívére ölelte, össze-vissza csókolta s úgy kiáltott utána:

— Aztán Pali fiam, vissza gyere, ha vége lesz a háborúnak, szükség lesz rád megint a malomban.

Beletelt vagy másfél esztendő, mire visszajött Az arca tele beforradt sebekkel, de azért véges-végig csókolta valamennyit édes mátkája, a hűséges, szép Majoros Eszter.

... Ez a história pedig arról jutott az eszembe, hogy éppen a napokban vette meg licitáción az öreg Krauszki Pál uram, masként »Pali bácsi« a korhelységben elpusztult Pintér Balint valamennyi jószágát — az unokájai számára.

— **Erzsébet királyné emlékezete.** F. hó 19-én Magyarország dicsőséges emlékeztető nagyasszonyának, Erzsébet királynénak nevenapján a templomokban isteni tisztelet, az iskolákban ünnepélyek voltak.

— **Halálozás.** Idősb Mozsonyi Sándor, Mozsonyi Sándor kadarkuti ev. ref. lelkész és törvényhatósági bizottsági tag édesatyja e hó 28-án Kadarkuton életének 85-ik évében elhunyt. Nagy kiterjedésű rokonság gyászolja.

— **Az »Iparbál«** előkészületei, mint értesülünk, már folyamatban vannak. A kaposvári iparos egyesületek elnökei s vezetősége buzgón munkálkodnak azon, hogy a második Iparbál méltó folytatása legyen az elsőnek. A bál, mint a tavalyi, úgy ez is február hó 2-án lesz megtartva a Korona nagytermében.

— **Gyürky Ödön dolgai.** Egy jobb sorsra érdemes férfit körül a rendőrség, a ki könnyelműségének lett az áldozata és szerencsétlenségbe döntött egy egész sereg szegény embert. Gyürky Ödön dr. valamikor néppárti lapot szerkesztett, de miután nem járt sikerrel vállalkozása, új foglalkozási ágat választott. K a t h o l i k u s k ö z v e t i t ő I r o d a címen vállalatot nyitott, melynek hivatása volt a nép gabonájának eladását közvetíteni. A papság és a tanító-ság bizott benne és így egyes községekből rendre-módra küldözgették hozzá a gabonákat, a mit Gyürky értékesített ugyan, de a pénzzel nem számolt el. Mikor aztán többen türelmetlenkedni kezdtek és személyesen jöttek fel a fővárosba, meggyőződni ügyük állásáról, belátták, hogy Gyürky Ödön becsapta őket. A feljelentések kezdetüket vették és egyre-másra jönnek is. Gyürky még idejekorán kereket oldott s mind maig nem található. Az eddigi számítások szerint mintegy 100,000 korona gabonanemű értékét vette fel és tulajdonította el.

— **Becsüljétek meg már egyszer a tanítót.** Most folyik a harc országosan, hogy valamit csináljanak a tanítói fizetéssel. Oh, de ezenkívül mennyi apró-cseprő baj van még! Tudjuk, hogy a tisztán állami tanítónak meg van az az előnye, hogy a mi kis porció törvény szerint dukál neki, azt biztosan meg is kapja. A községieknek és felekezetieknek ez a kis nyugalmuk sincsen meg. Ezek a fizetésüket kapják, borban, mustban, csigerben stb. egy-két-három literben; de ha a földesur iránt nem elég alázatos, akkor csak félliterben. Példa van ezekre elég. És ha az ajtót, ablakot a községnek, felekezetnek kell megcsináltatnia, mennyi alázatosságnak, mennyi kunyorálásnak, mennyi vesződésnek, mennyi várásnak és türelemnek kell ott lenni, amíg egy ablakot megcsinálnak, addig hat rendbeli tüdőgyulladásnak is lejár az ideje. Át kellene ezt látniok a miniszteriumban is. És a szívükre kell, hogy vegyék itt is, ott is, mindenütt ezt a mondást: becsüljétek meg már egyszer a tanítót.

— **A közönség és a hírlapírás.** Azt a hírt halljuk, hogy az Alsólendvai Híradó megszűnik. Bizonyosan nem azért, mintha a közönség tulságosan elárasztaná pártolással. Azt a hírt is halljuk, hogy a nagykanizsai Zalai Közlöny szerkesztője, dr. Villányi Henrik és első munkatársa, Gáspár Béla megválnak foglalkozásuktól. Valami módon bizonyosan itt is részt vesz a közönség. A magyar közönség nem szereti a betűt. S bizony nem nagyon pártolja a mi lapjainkat. Hanem azért kritizálni kritizál a közönség. Még az is kritizál, a ki nem olvassa.

— **Az anyakönyvi változás.** Az állami anyakönyvi intézmény lényeges reformon megy át. A törvénynyé emelt új anyakönyvi reform már jövő évi január 1-én lép életbe. Az újításnak nagy előnye az egyszerűsítés. Azokban az anyakönyvi kerületekben, a melyekben eddig nem a jegyzők, hanem

külön megbizottak végezték az anyakönyvi teendőket, beszüntetik az állásokat s ezeket a kerületeket olyan kerületekbe osztják be, a hol jegyzők vannak.

— **Eljegyzés.** Dr. Varga Károly kaposvári ügyvéd eljegyezte Boldizsár Lajos baranyasepsei ev. ref. lelkész és birtokos leányát, Vilmát.

— **Mulatság.** A »Kaposvári Mária Valéria Egylet« választmánya f. évi dec. hó 1-én a »Korona« vendéglő nagytermében jótékonycélu magyar estélyt rendez. Belépti-díj személyenként 2 korona. Kezdeté 9 órakor. Felülfizetések köszönettel vétetnek és hirlapilag nyugtáztatnak. Hölgyek kéretnek lehetőleg magyar ruhában megjelenni.

— **Révai Kalendárium 1907.** Nagy népszerűsége telt szert az évek folyamán a Révai Kalendárium a mely november havában évről-évre hű tükrét szokta adni az elmúlt esztendő irodalmi életének és megbízhatóan tájékoztatja a könyvvásárló közönséget a megjelent és készülő új irodalmi munkákról. Az 1907. esztendőre szóló új évfolyam most jelent meg. Egész sereg jelentős, nagyszabású irodalmi újdonságot ismertet s ezenkívül kimerítő, szakszerű, könnyen áttekinthető leltárát tartalmazza a magyar könyvpiac összes számottevő tudományos, ismeretterjesztő, művészeti, szép-irodalmi és ifjúsági munkáinak, Mikszáth Kálmán, Ambrus Zoltán, Balla Mihály, Timár Szaniszló, Mikes Lajos és mások cikkei és novellái gazdagítják az új kalendáriumot, a melyet minden érdeklődőnek kívánatra ingyen küld meg a kiadóhivatal Budapest, VIII., Üllői-ut 18.

— **Kitüntetés.** Nagy Sándor curiai bíró — Csorba Ede sógora — nyugalomba vonult és nyugdíjazása alkalmából, sok évi sikeres, hű és buzgó szolgálata elismerésül a Lipót-rend lovagkeresztjét adományozta neki a király.

— **Állami hozzájárulás a pécsi országos kiállításra.** A kormány a jövő évi pécsi orsz. kiállítás költségeinek fedezésére százhetven ezer korona állami hozzájárulást szavazott meg.

— **Reform. lelkészek is szervezkednek,** egyesületeket szerveznek, melynek előkészítői f. hó 23-án tartottak értekezletet Budapesten és az értekezlet bizottságot küldött ki az országos egyesület terveinek kidolgozására.

— **Mozognak a tanítók.** A magyar tanítók országos szövetsége e héten tartotta ülését az akadémia dísztermében. Az egyes szónokok szenvedélyes hangon keltek sikra a fizetésrendezés ügyében. A fizetésrendezés ügyét tovább halogatni nem engedik. 1907. január elsején túl a mostani fizetéssel nem hajlandók szolgálni. A gyűlés határozati javaslatot fogadott el, a melyben kimondják, hogy a kormány hitegetésének többet nem hisznek és kérelmükkel egyenesen a képviselőházhoz fordulnak. Szerveztek egy agitáló irodát és ennek főtart si költségeihez minden tanító 20 fillérrel járul hozzá hetenként.

— **Sikerült az Orsz. Posztókv. Aruháznak** (Bpest, Rottenbiller-utca 100. sz.) 1000 vég nagyon jó minőségű tartós férfi ruha szövetelet egy csődbe jutott posztógyárostól potom áron megvenni. Ez okból szétküld vidékre utánvételt csak 6 koronáért egy teljes férfiöltönyre elegendő 3 méter, nagyon jó, tartós, remek mintázatú szürke, barna és drapp seviot szövetelet. Sötétkéket vagy feketét 7 koronáért. A fenti céget t. olvasóink figyelmébe ajánljuk.

K Ü L F Ö L D.

A helyzet Oroszországban.

Az orosz kormány mérges kis távirati jegyzékben tiltakozik azon »gyanusítás« ellen,

mintha korlátozta volna a választói jogosultságot. Ellenkezőleg, lényegesen kiterjesztette — a parasztok javára. Ez csak természetes. hiszen az udvar és kormány a parasztok segítségével akar könnyen kezelhető birodalmi dumát összehozni. Hogy ezt az eredményt majd kellően élvezhesse a kormány, azért minden erejével Witte gróf letörésére törekszik. A cár és a nemzet előtt kompromittálni igyekezik a gróft, mint a forradalom gonosz szellemét. Stolypinék bizonyára attól félnek, hogy még egyszer miniszterelnök lehet a portsmouthi békeszerző.

A konstantinápolyi magyar és osztrák nagykövet.

Pallavicini János örgróf, az ujonnan kinevezett magyar és osztrák nagykövet még mindig nem adhatta át megbízólevelét a szultánnak, mert a bemutató kihallgatást minduntalan elhalasztják. Az ünnepélyes kihallgatás legujabban mára tüzetett ki.

A görög király Rómában.

Magyarország és Ausztria tekintélye mesésen »emelkedik« a Balkán-félszigeten. Ezt mutatja a görög király római látogatása is. György ő felsége eddig sohasem tartotta szükségesnek, hogy elzarándokoljon a Quirinálba. De változván a balkánfélszigeti viszonyok, most egyszerre ellenállhatatlan vágy vonzza őt az örök város felé. Nem az ókor emlékei, hanem nagyon is mai érdekek támasztottak benne ezen kívánságot. Mint egy római jelentés mondja: Le akarja tenni Görögország érdekeit az olasz király kezébe, a ki a balkánfélszigeti népek »választott birája és természetes közvetítője«. Gyönyörűen haladunk!

K ö z g a z d a s á g.

Uj korszak a méhészet terén.

(Folytatás.)

A méhészek most a XIX-ik században világszerte kezdtek belátni, hogy a közönséges kasokkal az u. n. mozgathatlan építményű kaptárokkal a méhészkedés nagyon bizonytalan, csak véletlenre van bízva; kutatnak, próbáltak jobbat feltalálni; nálunk is többen egy vagy más irányban tettek kísérleteket. Mig végre fellépett Dzierzon az ő mozdítható építményű kaptáiraival; az ő pálcikaira a méhek lépeiket raépítették s annál fogva minden lépést kivenni és ismét visszatenni lehet. Meg volt találva a nyitja a dolognak, kezünkbe volt adva a méhek gyepője s annál fogva irányozhattuk azoknak működését. És mi irányoztuk, nagyon is irányoztuk: de nem kellő szerencsével a gyakorlati téren. Sok volt az elmélet, kevés és nem helyes irányu a gyakorlat. Mit tettünk általában? Méhtörzseinket nem engedjük ugyan rajozni, gátoltuk azokat mindenféle fogásokkal, anya kifogás elzárás, fiasítás, kiszedés, méz kiszedés, pörgetés és számtalan miveletekkel; valósággal dresszíroztuk méheinket s azok nem munkálkodhattak kellőképpen, nem gyűjthettek elég mézet. Nem gyűjthettek különösen azért, mert mig egy felől korlátoztuk a rajzást, másfelől pedig csináltuk a műrajokat, a kezdők különösen sokat csináltak.

Tehát megosztottuk méheinket akkor, amikor éppen a legtöbb gyűjtő méhre lett volna szükség. Viszont öszre egyesítettük a sok hitvány rajt és műrajt, hogy télire legyen mentől több fogyasztó. Ez volt és még most

is ez azon circulus-vitosus, a mely a mi mostani méhészkedésünket a Dzierzon-rendszerű méhészetet sikertelenné teszi. Megyünk a régi szerint, évről-évre siker nélkül; elnevezvén azt okszerű méhészkedésnek. Nos tehát, itt van a fordulópon; szabadítsuk fel magunkat a sablontól és irányítsuk méhészkedésünket akként, hogy méheink ne rajozzanak akkor, a mikor a mézgyűjtés ideje bekövetkezett, és ne rajozzanak erőszakos beavatkozásra, hanem egyedül természeti ösztönükből kifolyólag. Az én kaptárom és rendszeremnél fogva felszaporodnak méheink óriási munkás sereggé, de nem rajoznak; minél fogva az a temérdek méh rendkívül sok mézet gyűjt be, a melyből jut felesleg a méhésznek jutalmul és marad a méhtörzsnek annyi, hogy még a jövő évre is biztosítva van.

Képes egy-egy méh-törzs begyűjteni 30—60 sőt több kgr. mézet is. Mert nézzük csak, hogy valódikép miért is rajzik az a méh törzs? Tudjuk azt, hogy tavasszal, ha az anya erős fiasításra képes, naponként tojik ezer, két- sőt háromezer petét is. Ha most már csak 90 napot veszünk is számításba, 60—90 ezerre is felszaporodik számuk. Ezen rengeteg sok méh, sem a paraszt kasban, sem a Dzierzon kaptárban nem fér meg, kénytelen tehát kirajozni. Kénytelen, mondom, mert ha van helye, nem fog kirajozni. Ez oly tény, oly természeti igazság, hogy a felett vitázni nem lehet.

Észrevette ezt Neiszer, azért tért el kaptára beosztásában az országosan elfogadott szabvány kaptár beosztásától. Azért nagyobbította meg a megszabott keret méretét Boczonádi Szabó Imre. De mindketten megmaradtak a megoszthatlan kaptár alak mellett; azért nem lesz rendszerünk marandó és azért, mert az nagyon sok munkával jár és a paraszt embernek csakugy nem való a kezébe, mint a Dzierzon kaptár.

Én megszabadítottam magamat a lenyűgöző sablontól! Mellőztem mind a megszabott keretméretet, mint a kaptárt. Kereim mérete sokkal nagyobb, kaptárom pedig egyes fiókokból van összealkotva s ennek folytán nagyobbítható és kisebbíthető. Éppen azért megfér benne az óriás törzs, de jól érzi magát benne a legkisebb törzs sőt a tartalék raj is. Munka elenyésző csekély van vele, úgy, hogy egy erőteljes ember képes 2—4 száz törzset is kezelni. Viszont semmiéle erőszakos műtételt, — mint az anya elzárás, műrajkészítés, fiasítás kiszédése, a méztárnak Hahnemann ráccsal való elzárása, — nem követek el méheimmel: minden a maga természetes útján megy s éppen azért teljes a hitem, meggyőződése, hogy az utat tör magának és örökös kincse lesz a méhészeknek.

Kaptáromat és rendszeremet közkinccs akarom tenni, hogy annak hasznát élvezze mindenki. De uttörő lévén, méltán kérhetem méhésztársaim támogatását.

Ezen rendszerem kifejtésére megírt kalauzomat kinyomatom, azért kérem annak előfizetési árát 5 koronát, úgy egy három fiókos mintakaptár árát, 20 koronát, hozzám Szekszárdra mielőbb beküldeni.

Ha magasnak tesztzik az ár, méltóztásának figyelembe venni, hogy ez egy egész tudományt, mely 37 évi kutatásaimnak, tanulmányaimnak eredménye, adok a kezükbe, amely valósággal aranybányát tár fel méhésztársaimnak.

A kalauzt német nyelven is kinyomatom, ha elég előfizető jelentkezik. Ára szintén 5 korona.

Dömötör László.

méhész.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

Dr. Rusa Ernő.

Gazdáink figyelmébe!

A somogymegyei gazdasági egyesület, amikor a mezőgazdasági áruk beszerzése céljából az áruszövetkezetet létesítette — kizárólag a gazdaközönség jól felfogott érdekét óhajtotta előmozdítani és pedig azért, hogy őket megkímélje a sok ismeretlen ügynök becsapásaitól, a mely különösen a kisgazdáknál napirenden volt, s amelynek nem egy igen érzékeny kárát vallotta!

A szövetkezet nem nyereségre alapított vállalat, mert hisz a gyárak által adott kedvezményes árból csupán 5%-ot vesz a szövetkezet, amiből a kiadásait fedezi, a fent maradott összeget ismét a vásárlók között aránylagosan visszatéríti. Tehát a szövetkezet haszonra nem dolgozik, célja a gazdaközönséget lehetőleg olcsó és csakis első rendű jó áruval ellátni. Mint kezdő vállalatnak természetes a kezdet nehézségeivel megküzdenie kell, — különösen nehézséggel jár a gazdaközönséget meggyőznie arról, hogy a szövetkezet oly alapon nem dolgozhat, mint pl. a közvetítő, aki egy és ugyanazon minőségű cikket egyik helyen drágábban, a másik helyen olcsóbban adja, — aszerint amint a vevőt annak vételébe belevinni tudja.

Különösen olaj cikknél — ami teljesen bizalmi áru — roppant sok visszaélés követtetett el, — pl. ásványi olajat 30—32 és 70—76 koronáig árusítottak — jólehet annyiféle minőségben nem létezik az áru, de az eladás mégis minta árban történt aszerint — amint egyik vagy másik utazó által tett árt lelicitálni az ügynöknek érdekében állt! Így azután a vevő fél félre vezettetett, — s ha egy minden érdek nélküli szolid vállalat **az árut minőségének megfelelő áron ajánlja** — a vevő fél azt sokalja s azt feleli reá, én ezt eddig olcsóbban vettem — **olcsóbban igen**, — de természetes más minőségben. A gazda rendesen maga a minőségről vegyvizsgálat alapján meg nem győződik, hanem meg kérdezi alkalmazottjaitól, hogy jó-e? használható-e pl. a szállított olaj vagy kenőcs! Ha igen — ugy neki a minőségnek megfelelő ár helyett megadott magasabb ár jó! — Holott a szövetkezet a 30 koronás árut 30 koronáért a 45—50 stb. árut szintén a minőségnek megfelelő árban adja.

Hogy szövetkezetünknek sok ellensége van azok részéről, akik a gazdaközönséget eddig tetszésük szerint megszarolták, — sok esetben rossz árukkal kielégítették — azt felesleges mondani, ép ezért kötelessége gazdaközönségünknek a saját érdekében támogatni azt a szövetkezetet, amely célul tűzte ki, hogy a károsodástól, becsapástól a gazdát, **különösen a kisgazdát megvédje!**

A szövetkezet eddigi felkarolása a gazdaközönség részéről bizalmat ad a jövőre, s hiszszük, hogy rövid idő alatt mezőgazdasági áru szövetkezetünk kebelébe fogja számithatni a vármegye gazdáinak nagy részét, meggyőződve arról, hogy a szövetkezet menten minden önző érdektől kizárólag a gazdák érdekei szolgálatában áll — s azt törekszik teljes odaadó hűséggel védeni. Rövid idő múlva gazdaközönségünk tavaszi szükségleteit fogja fedezni, — így már előre is felhívjuk figyelmüket áruszövetkezetünkre, amely minden tekintetben megbízható jó és olcsó áruval iparkodik gazdaközönségünket kielégíteni, tagjainak pedig éves folyószámlát nyújt.

A szövetkezet mindennemű gépeket árusít, továbbá gépolaj, kenőcs, petroleum, istállóolaj, pokróc, zsák stb., vetőmagvak: lóher, lucerna, biborhere, répamagvak: baltacin stb. minden mennyiségben kapható, **amelynek kiváló jóságáért a szövetkezet szavatol.** Ugyancsak felhívjuk gazdáink figyelmét az értékesítési osztályra, amely mindennemű gazdasági magvat a lehető legjobb áron értékesít.

**MEZŐGAZDASÁGI ÁRUSZÖVETKEZET
IGAZGATÓSÁGA.**

11475. szám.
1906.

Kaposvár rt. város polgármesterétől.

Árverési hirdetmény.

Közhirre teszem, hogy Somogyvármegye törvényhatóságának 652/906. közgyűlési szám alatt újabb árverés megtartását elrendelő határozata folytán a **Gundy György-féle** ösztöndíj-alapítvány tulajdonát képező s **Kaposváron** a „Róma-“ és „Lonka“-hegy dűlőben fekvő **szántó föld, rét, erdő és legelőből álló 42 hold 770 □-öl területű ingatlan** a város képviselő-testületének 113/906. közgy. számú határozata értelmében először egy egészben s az ingatlan egészbeni elárverezését nyomban követőleg a felosztási térkép szerint 992, 1121, 1122, 1200, 1207, 1366, 1432, 2062, 2068, 5430 □-öles parcellákban nyilvános szóbeli árverésen **1906. évi december 3-án hétfőn délelőtt 9 órakor a városházi ülésteremben** ugyanazon jogokkal és kötelezettségekkel, mint az alapítvány birta, vagy birhatta, eladatni fog.

1. Az egész ingatlan egybeni árverésénél a kikiáltási ár az ingatlanon levő s falábakon álló zsupfedelű pajtával együtt 60000 korona, parcellánkénti eladásnál 1200 □ öl területet véve alapul, a kikiáltási ár a szántóföldre nézve 900 korona, a homokos vagy oldalas földre nézve 600 korona, a rétre nézve 1200 korona. A parcellánkénti eladásnál a pajta mint külön tétel fog a parcellánkénti árverés befejezése után elárvereztetni 50 korona kikiáltási ár mellett.

Egyebekben a város képviselőtestületének 113/906. közgy. sz. megállapított árverési feltételei lesznek irányadók. A felosztási terv és részletes feltételek a polgármesteri hivatalban a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők.

Kaposvár, 1906. évi november hó 22.

Németh István

polgármester.

Ravas róka

az ember mégis, hogy a

Ceres-
étel-

zsírt

(kókuszdiókból) is feltalálta. Minden étel, mit vele készítünk, könnyen emészthető és jóízű.

Schicht György „Ceres“ tápszer-
művek osztálya, Aussig E/m.

MPAfermak

Morgos József elsőrendű polgári-, papi- és katonai egyenruha-szabó
Kaposvár, a megyeház mellett.

Ajánlja nagyválasztékban felszerelt raktárát a legkitünőbb honi és angol szövetekből. Disz-
magyar öltönyök és liberiák legjutányosabb ár mellett készíttetnek.

Ne mulasszon el kérni ingyen
és bérmentve prospektust és
mintákat a **legjobb stíriai**
férfi és
női lodenből

☞ vadászatra, turisztikára és
☞ erdészetre, valamint az összes
☞ divatszövetekből férfi és gyer-
☞ meköltönyökre, felöltőkre, —
☞ ulsterekre, a legolcsóbbtól a
☞ legfinomabb minőségig, az
☞ általánosan jóhírnévnek ör-
☞ vendő első és legnagyobb
☞ loden kiviteli cégtől — — —

Oblack Vince,
cs. és kir. udvari posztózállító
Graz, Murgasse 9/c.

Ha

köszvényben, reumában,
— ischiasban szenved —

vegyen egy üveg
dr. FLESCHE-féle

köszvény-szeszt,

mely csúzt, köszvényt, reumát,
kéz-, láb-, hát-, és derékfájást,
kezek és lábak gyengeségét,
fájdalmakat és daganatokat
biztosan gyógyít. Hatása a
legrövidebb idő alatt észlel-
hető. — Kapható

dr. Flesch E. M.

„Magyar Korona“ gyógyszerárában
Győr, Baross-ut 24. szám.

Másfél deciliteres üveg ára 2
korona. Huzamosabb haszná-
latra való „Családi“ üveg ára
5 kor., 3 kis, vagy 2 „Családi“
üveg rendelésnél már bér-
mentve utánvételt küldjük.

Hirdetések

jutányos áron felvételnek

— e lap —

kiadóhivatalában.

Érvényes 1906. október 1-étől.

A Kaposvárra érkező és Kaposvárról induló vonatok menetrendje.

1 vonat száma	Állomás	Érkezik	Indul	Jegyzet
Budapest—Fiume				
1002	Kaposvár	d. e. 11 óra 24 p.	d. e. 11 óra 25 p.	gyorsvonat
1004	„	este 10 óra 27 p.	este 10 óra 28 p.	gyorsvonat
1006	„	d. u. 3 óra 02 p.	d. u. 3 óra 10 p.	személy vonat
1008	„	éjjel 3 óra 55 p.	éjjel 4 óra 01 p.	személy vonat
Fiume—Budapest				
1001	Kaposvár	d. u. 5 óra 24 p.	d. u. 5 óra 25 p.	gyorsvonat
1003	„	éjjel 4 óra 55 p.	éjjel 4 óra 56 p.	gyorsvonat
1005	„	éjjel 1 óra 21 p.	éjjel 1 óra 31 p.	személy vonat
1007	„	d. u. 12 óra 51 p.	d. u. 1 óra 15 p.	személy vonat
Ujdombovár—Gyékényes				
1010	Kaposvár	este 7 óra 05 p.	este 7 óra 17 p.	személy vonat
Gyékényes—Ujdombovár				
1009	Kaposvár	d. e. 8 óra 44 p.	d. e. 8 óra 52 p.	személy vonat
Gyékényes—Ujdombovár				
1041	Kaposvár	este 7 óra 47 p.	este 8 óra 10 p.	teher vonat személy szállítással
Ujdombovár—Gyékényes				
1042	Kaposvár	reggel 7 óra 26 p.	reggel 7 óra 41 p.	teher vonat személy szállítással
Siófok—Mocsolád—Kaposvár				
4311	Kaposvár	reggel 8 óra 21 p.	—	
4313	„	este 7 órakor	—	
Kaposvár—Mocsolád—Siófok				
4312	Kaposvár	—	reggel 5 óra 06 p.	
4314	„	—	d. e. 3 óra 25 p.	
Fonyód—Kaposvár				
4401	Kaposvár	reg. 7 órakor	—	
4403	„	este 9:38 p.	—	
4411	„	d. u. 2:45 p.	—	
Kaposvár—Fonyód				
4402	Kaposvár	—	d. u. 1:18 p.	
4404	„	—	d. u. 3:30 p.	
4412	„	—	reg. 7:30 p.	
Szigetvár—Kaposvár				
4511	Kaposvár	reg. 7:21 p.	—	
4513	„	d. u. 3:15 p.	—	
Kaposvár—Szigetvár				
4512	Kaposvár	—	reg. 5:16 p.	
4514	„	—	d. u. 3:15 p.	
Bares—Kaposvár				
4611	Kaposvár	reg. 7:20 p.	—	
4613	„	este 9:28 p.	—	
Kaposvár—Bares				
4612	Kaposvár	—	éjjel 4:06 p.	
4614	„	—	d. u. 3:45 p.	

RÓZSA JÁNOS

Kaposvár, Fő-utca 31. sz.

SAJÁT HÁZÁBAN.

Ajánlja a legújabb gépekkel felszerelt

vegyészeti ruhatisztító
és gőzműfestő intézetét,

mely bármelyik külföldi gyárral felveszi a versenyt.

Nálam tisztított ruhákért jótállok, hogy a foltok
nem ütnek vissza.

*Kérem a modern vegytisztítást ne tessék a szabófolt
tisztítással összetéveszteni.*

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan
eszközöltetnek.

Rheumát, Csúzt, Köszvényt

föltétlenül és biztosan gyógyít a híres
és minden házban nélkülözhetetlen —

**Dr. Arányi herculesfürdői
Rheum-Olaj.**

Ajánlható kéz, láb hát, mell és derék-
fájásnál, ütés, erőtletés, ficamodások-
nál, fül-fájás és fülzuga, fej- és fog-
fájásnál. Kapható a készítőnél:

Balla Sándor gyógyszer-tára HÓDMEZŐ-
VÁSÁRHELY, Kossuth-tér

Ara egy üvegnek 2 korona. — Próba-
üveg 1 korona. 6 koronás rendelésnél
ingyen csomagolás, bérmentve.

Kaposvári főraktár:

**BABOCHAY KÁLMÁN és SZABADOS
IMRE** gyógyszer-tárában.

15 forintért tiszta gyapjuszövet-
ből mérték szerint elegáns
kivitelű férföltöny, felöltő
vagy télikabát

Krausz F. és Társa

szabóüzlet,

Budapest, Kerepesi-ut 69.

Vidékre mintákat mértékvételi utasítással
bérmentve.

Egy

tanonc

felvétetik lapunk
nyomdájában.

Nyomdai munkákat
jutányos áron készít
Hasselmann Károly
könyvnyomdája
Kaposvár.

TAKY FERENCZ

okl. gépész, villany- és vízvezetékszerelő
KAPOSVÁR, KORONA-UTCZA 11. SZ.

Van szerencsém a n. é. közönség szives
tudomására hozni, hogy a jelen kor igényeit
teljesen kielégítő

villany, vízvezeték, telefon

és villamos-csengő felszerelésére, valamint
bicikli, varrógép, villany- és benzinmotor, ugyintén min-
dennemü mechanikai gépek javítására

Electrotechnikai Műhelyt

rendeztem be.

A városi villanytelep szolgálatából kilépve, ezen nagyszabásu
műhely felállítására azon cél vezérelt, hogy bő tapasztalataim s
szaktudásom révén városunkban egy oly iparágat honosítsak meg,
melyet a nagyközönség eddig nélkülözni volt kénytelen.

A villamos világításnál előforduló zavarokat a leggyorsabban
és legjutányosabban eszközlöm.

A nagyérdemü közönség szives pártfogását kérve, vagyok
teljes tisztelettel

Taky Ferencz

okl. gépész, villany- és vízvezetékszerelő.

Magánvízvezetékek felszerelését igen jutányos áron
vállalom el.